

24 Οκτωβρίου, 1991

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 181/90).

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Δεν συντρέχει στο πρόσωπο εικονικού ιδιοκτήτη, επί προβολής του αντιστοίχου δικαιώματος ιδιοκτησίας.

- 5 *Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Προσφυγή κατά της επιβολής τους — Η διοικητική απόφαση περί του ζητήματος του καθορισμού των εισαγωγικών δασμών και φόρων συντελείται μόνον όταν τελωνιστεί το εμπόρευμα και καταβληθούν οι δασμοί — Θεμελιώνεται τούτο και στις πρόνοιες του άρθρου 161 του Νόμου 82/67 αλλά και συνάδει με τη φύση του πράγματος.*
- 10 *Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Η πρόταση του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων, επί ισχυριζόμενου αδικήματος, για καταβολή προστίμου προς αποφυγή κινήσεως ποινικής διαδικασίας δεν είναι διοικητικής φύσεως — Ο αποδέκτης της μπορεί να την απορρίψει.*
- 15 *Με την προσφυγή αυτή επιδιώχθηκε η ακύρωση της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων που καθόριζε στο ποσό των £9.000 την δασμολογητέα αξία αυτοκινήτου, που αγόρασε ο αιτητής, και συνακόλουθα στις £14.871,16 τον επιβαλλόμενο δασμό. Επιπλέον, προσβλήθηκε η απόφαση πρότασης στον αιτητή*
- 20 *περί πληρωμής ποσού £500 ως συμβιβασμού για το ισχυριζόμενο αδίκημα της δόλιας αποφυγής πληρωμής οφειλόμενου δασμού. Τα εκτενή γεγονότα της υπόθεσης σε περιορισμένη έκταση απασχόλησαν το Δικαστήριο ως ενισχυτικά του τεκμηρίου νομμότητας στο σύνολό τους και ως μη αμφισβητούμενα.*
- 25 *Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:*

1. Στην περίπτωση που ήθελε προβληθεί και αποδειχθεί ότι ο

αιτητής είναι εικονικός ιδιοκτήτης, δεν θα είχε έννομο συμφέρον στην καταχώρηση της παρούσας προσφυγής.

2. Η διοικητική απόφαση που αφορά στο ζήτημα του καθορισμού των εισαγωγικών δασμών και φόρων επιτελείται μόνον όταν τελωνιστεί το εμπόρευμα και καταβληθούν οι δασμοί. Αυτό εξάλλου θεμελιώνεται στις πρόνοιες του άρθρου 161 του Νόμου 82/67. Η σαφής πρόνοια ότι ο δασμός πρέπει να καταβληθεί και μετά να αμφισβητηθεί η επιβολή του ή το ύψος του, όχι μόνο εφαρμόζεται αλλά και συνάδει με τη φύση των πραγμάτων. Εάν αυτό δεν συνέβαινε, οι συνέπειες θα ανέτρεπαν ολοσχερώς τις εμπορικές συναλλαγές του τόπου. 5 10

Για τους πιο πάνω λόγους η "απόφαση" που προσβάλλεται στην παρούσα προσφυγή δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη. Το περιεχόμενο της επίδικης επιστολής του διευθυντή τελωνείων προς τον αιτητή είναι μόνο πληροφοριακού χαρακτήρα. 15

3. Αναφορικά με το ζήτημα της πρότασης του διευθυντή προς τον αιτητή να καταβάλει χρηματικό ποσόν ως πρόστιμο, ώστε η υπόθεσή του να μην προχωρήσει με ποινική διαδικασία στο Δικαστήριο, όπως έχει νομολογιακά καθιερωθεί, η απόφαση αυτή δεν είναι διοικητικής φύσεως, γιατί ο αιτητής μπορεί να απορρίψει την πρόταση του διευθυντή, οπότε τα οποιαδήποτε δικαιώματα του θα διασφαλιστούν από το Δικαστήριο στην ποινική διαδικασία που ήθελε ακολουθήσει. 20

Προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή. 25

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων με την οποία καθόρισε ως δασμολογητέα αξία αυτοκινήτου που αγόρασε το ποσό των £9,000.- και κατά συνέπεια επέβαλε το ποσό των £14,871.16 σεντ σαν δασμό εισαγωγής. 30

T. Οικονόμου, για τον αιτητή.

Λ. Καουτζάνη (κα), για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του διευθυντή του Τμή- 35

ματος Τελωνείων, ημερομηνίας 7.1.90, σύμφωνα με την οποία καθορίστηκε το ποσό των £9,000, ως η δασμολογητέα αξία αυτοκινήτου που αγόρασε, και κατά συνέπεια το δασμό εισαγωγής που επιβλήθηκε ύψους £14,871.16 σεντ.

- 5 Επιπλέον, προσβάλλεται η απόφαση του να προτείνει στον αιτητή την πληρωμή ποσού £500, ως συμβιβασμό για το ισχυριζόμενο αδίκημα της δόλιας αποφυγής πληρωμής οφειλόμενου δασμού.

- 10 Τα γεγονότα της υπόθεσης, που είναι κάπως περίπλοκα, εκτίθενται με πυκνότητα στην ένσταση της δικηγόρου της Δημοκρατίας και νομίζω πως το καλύτερο που έχω να κάμω είναι να τα αντιγράψω αυτούσια.

- 15 "Στις 19.8.1987 τελωνίστηκε με καθεστώς προσωρινής εισαγωγής δυνάμει των περί Προσωρινής Εισαγωγής (Ιδιωτικά Οχήματα και Αεροσκάφη) Κανονισμών του 1968 από την κα. Janice Κοκκίδη ένα αυτοκίνητο LOTUS ESPRIT TURBO, δίπορτο, 2174 κυβ. εκατ. με αριθμό εγγραφής VLU 470 X, με το έντυπο προσωρινής εισαγωγής Τελ. 104 με αριθ. Β102928 και ημερομηνία 20 19.8.1987 (Παρ. 1). Στο υπό αναφορά έντυπο, έγινε καταχώρηση από αρμόδιο λειτουργό του Κλάδου Προσωρινών Εισαγωγών για τιμολόγιο αγοράς του αυτοκινήτου ημερ. 20.7.1987 για το ποσό των £10,700 στερλίνων (Παρ.2). Η καταχώρηση αυτή έγινε προς το σκοπό 25 όπως ληφθεί υπόψη κατά την εκτίμηση του οχήματος στην περίπτωση που το όχημα θα ετελωνίζετο στην Κύπρο.

- 30 Ο Ανώτερος Τελώνης Λεμεσού με επιστολή του με αρ. 115/87 και ημερ. 17.8.1987 έφερε σε γνώση του καθ' ου η αίτηση τα στοιχεία του αυτοκινήτου για σκοπούς δασμολόγησης (Παρ. 3). Με επιστολή του καθ' ου η αίτηση με αρ. ΑΞ.Γεν./40 και ημερομηνία 20.8.1987 αυτός κοινοποίησε στον Ανώτερο Τελώνη Λεμεσού την απόφαση του ότι η τιμολογιακή αξία του αυτοκινήτου θα 35 μπορούσε να αποτελέσει αποδεκτή βάση υπολογισμού των δασμών για τον τελωνισμό του, αφού προστεθεί ο ναύλος και τα άλλα δασμολογητέα έξοδα (Παρ.4).

3. Στις 15.9.1987 το αυτοκίνητο τοποθετήθηκε σε Γενική Αποθήκη Αποταμίευσης με τη διασάφιση αποταμίευσης Τελ.3 Αρ. 67 ημερομηνίας 15.9.1987 (Παρ.5). Στις 4.2.1988 παραχωρήθηκε με καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με το έντυπο Τελ. 104 με αρ. Β 109927 στον Παύλο Παύλου για τρίμηνη περίοδο που έληξε στις 3.5.1988 (Παρ.6).

4. Στη συνέχεια, μετά από πληροφορίες το όχημα ανευρέθηκε στις 20.2.1989 από το Τελωνείο Λεμεσού στο συνεργείο αυτοκινήτων Φιάκκα στη Λεμεσό. Αρμόδιοι λειτουργοί του Τελωνείου Λεμεσού προέβησαν σε κατάσχεση του αυτοκινήτου με το έντυπο C.71A με αρ. Α 052367 ημερομηνίας 22.2.1989 (Παρ. 7), δυνάμει των άρθρων 158 και 191 του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου αρ. 82/67 σύμφωνα με το σημείωμα κατάσχεσης Τελ. 58 αρ. 33/89 ημερ. 21.2.1989 (Παρ.8), δεδομένου ότι όπως προαναφέρθηκε είχε λήξει η χρονική περίοδος για την οποία επιτράπηκε η προσωρινή εισαγωγή του χωρίς την καταβολή δασμών. Ο κ.Κοκκίδης, σύζυγος της κ. Janice Κοκκίδη με επιστολή του με ημερομηνία 22.2.1989 (Παρ.9) αμφισβήτησε την κατάσχεση του οχήματος της συζύγου του, δυνάμει των προνοιών του Δευτέρου Παραρτήματος του Ν. 82/67, που αφορά τη Δήμευση, ζητώντας την απόδοση του με σκοπό είτε να το επανεξάξει είτε να το τελωνίσει για εσωτερική κατανάλωση καταβάλλοντας τους αναλογούντες δασμούς.

Με την επιστολή του καθ' ου η αίτηση με αρ. ΑΞ.Γεν./40 και ημερομηνία 22 Μαρτίου 1989 (Παρ.10) αυτός πληροφόρησε τον κ. Κοκκίδη ότι μπορεί να τελωνίσει το αυτοκίνητο με βάση την τιμολογιακή αξία του ποσού των £10,700 στερλίνων. Με την επιστολή του καθ' ου η αίτηση με αρ. 178Α και ημερομηνία 21 Απριλίου 1989 (Παρ.11) αυτός εξουσιοδότησε τον Ανώτερο Τελώνη Λεμεσού να αποδώσει το αυτοκίνητο στον κ. Κοκκίδη με την προϋπόθεση καταβολής εκ μέρους του του συμβιβαστικού ποσού των ΛΚ200 για το συμβιβασμό του διαπραχθέντος αδικήματος.

5 5. Στη συνέχεια, αφού καταβλήθηκε το πιο πάνω συμβιβαστικό ποσό, το αυτοκίνητο τοποθετήθηκε σε Γενική Αποθήκη Αποταμίευσης με τη διασάφιση αποταμίευσης Τελ.3 Α 524 ημερομηνίας 30.5.1989 (Παρ.12), στην οποία σημειωτέον έγινε καταχώρηση της τιμολογιακής αξίας των £10,700 στερλίνων, με την μετατροπή τους σε λίρες Κύπρου ΛΚ9,000, για να ληφθεί υπόψη κατά τον τελωνισμό του αυτοκινήτου για εσωτερική κατανάλωση.

10 6. Στις 16.10.1989 το αυτοκίνητο εξήχθηκε με το πλοίο ΒΕΡΓΙΝΑ και επανειστήχθηκε με το ίδιο πλοίο στις 21.10.1989. Στις 9.11.1989 κατατέθηκε στο Τελωνείο Λεμεσού διασάφιση αποταμίευσης Τελ. 3 ημερομηνίας 9.11.1989 για το υπό αναφορά αυτοκίνητο
15 (Παρ.13). Μεταξύ άλλων προσκομίσθηκε συμφωνητικό πώλησεως σύμφωνα με το οποίο το αυτοκίνητο πωλήθηκε στον κ. Παύλο Παύλου στις 19.10.1989 στην Αθήνα αντί του ποσού των 1,600,000 δραχμών
20 (Παρ.14). Ο κ.Παύλου ζήτησε να ληφθεί το ποσό αυτό σαν βάση καθορισμού της δασμολογητέας αξίας για σκοπούς τελωνισμού.

Με βάση το προεκτεθέν ιστορικό του αυτοκινήτου ως δασμολογητέα αξία καθορίστηκε το ποσό των ΛΚ9,000 (Παρ.15) δηλαδή η τιμολογιακή αξία που προ-
25 αναφέρθηκε και οι πληρωτέοι δασμοί και φόροι υπολογίσθηκαν στο ποσό των ΛΚ14,871.16. Επιπρόσθετα, ενόψει της διάπραξης από τον εισαγωγέα του αδικήματος της αναληθούς δήλωσης δυνάμει του άρθρου 188 του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου
30 αρ.82 του 1967, δεδομένης της προσπάθειας του να αποκρύψει την πραγματική αξία για να αποφύγει τους καταβλητέους δασμούς και φόρους, αποφασίσθηκε να προταθεί συμβιβασμός του διαπραχθέντος αδικήματος δυνάμει της εξουσίας που παρέχεται στον καθ' ου η αί-
35 τηση από το άρθρο 178 του Ν.82/67 με την καταβολή συμβιβαστικού ποσού ΛΚ500.

Με επιστολή του Ανώτερου Τελώνη Λεμεσού με αρ.

απαλλ. Γ.47 και ημερομηνία 9.1.1990 (Παρ. 16) κοινοποιήθηκαν στον αιτητή τα πιο πάνω. Ο κ. Παύλου αρνήθηκε να καταβάλει τους δασμούς και το συμβιβαστικό ποσό και προσέβαλε την πιο πάνω απόφαση με την παρούσα προσφυγή. 5

7. Όπως ήδη αναφέρθηκε το υπό συζήτηση αυτοκίνητο εισήχθηκε κατ' αρχή προσωρινά δυνάμει των περί Προσωρινής Εισαγωγής (Ιδιωτικά Οχήματα και Αεροσκάφη) Κανονισμών του 1968. Στον εισαγωγέα δόθηκε προσωρινά στις 19.8.1987 με έντυπο Τελ. 104 στο οποίο καταχωρήθηκε το τιμολόγιο αγοράς ημερομηνίας 20.7.1987. Σκοπός της καταχώρησης όπως προανέφερα ήταν να ληφθεί σαν βάση η αξία του αυτοκινήτου σύμφωνα με το τιμολόγιο αγοράς από την ημερομηνία εκείνη, δηλ. στις 19.8.1987 σε περίπτωση που ο εισαγωγέας σε μεταγενέστερο στάδιο θα κατέβαλλε τους δασμούς. 10
15

Από το γεγονός ότι το αυτοκίνητο αφού παρέμεινε κατά περιόδους σε αποθήκη αποταμίευσης, εξήχθηκε και επανεισήχθηκε σε διάστημα 5 ημερών μόνο από την εξαγωγή του, θεωρήθηκε από το Τμήμα Τελωνείων ότι ο εισαγωγέας κατά την ημέρα της πρώτης εισαγωγής δεν είχε πρόθεση την επανεξαγωγή του αυτοκινήτου, όπως προνοείται στην επιφύλαξη του άρθρου 32 του Νόμου 82 του 1967 ("εισήχθησαν μόνον προσωρινώς επί τω τέλει μεταγενεστέρως επανεξαγωγής") (βλ. γνωμάτευση αρ. 4(Α)1967/VII ημερομηνίας 28.7.1987, αντίγραφο επισυνάπτεται). Συνεπώς το αυτοκίνητο αυτό δεν λογίστηκε "ως το πρώτον εισαγόμενο" στις 21.10.1989 και γι' αυτό η αρχική βάση προσδιορισμού της τελωνειακής αξίας σύμφωνα με το αρχικό τιμολόγιο αγοράς ημερομηνίας 20.7.1987 δεν μπορούσε να αγνοηθεί. Κατά την άποψη του καθ' ου η αίτηση τα γεγονότα αποδεικνύουν ότι η αρχική εισαγωγέας κα. Κοικιδη δεν είχε σκοπό την επανεξαγωγή του και η ολιγοήμερη έξοδος του αυτοκινήτου από την Κύπρο και εικονική πώληση στον κ. Παύλου δεν δικαιολογούν εφαρμογή των προνοιών του άρθρου 32 του Νόμου του 1967 για να λογισθεί αυτό ως το πρώτον εισαγόμενο. 20
25
30
35

8. Με βάση τα πιο πάνω και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το αυτοκίνητο υπό τις περιστάσεις δεν μπορούσε να λογισθεί ως το "πρώτον εισαγόμενο", ως τελωνειακή αξία καθορίστηκε αυτή που ίσχυε κατά την ημέρα της πρώτης εισαγωγής δηλ. στις 19.8.1987 και σύμφωνα με την επιφύλαξη του άρθρου 159 του Νόμου 82 του 1967, όπως ίσχυε κατά την πιο πάνω ημερομηνία (τώρα τροποποιήθηκε με το Νόμο 98/89) αυτή προσδιορίστηκε με βάση τη συμβατική (τιμολογιακή) τιμή των Σ£10,700 του τιμολογίου ημερομηνίας 20.7.1987."

(Εδώ τελειώνει το απόσπασμα που αντέγραψα από τα γεγονότα που παρατίθενται στην ένσταση).

Σημαντικό στοιχείο στην υπόθεση είναι αυτά που αναφέρονται στην εξαγωγή του αυτοκινήτου με το πλοίο Vergina στις 16.10.89 και την επανεξαγωγή του στις 21 του ίδιου μήνα. Μέσα σ' αυτή την περίοδο των τεσσάρων ημερών έγινε στον Πειραιά η αγορά του αυτοκινήτου από τον αιτητή έναντι του ποσού του 1,600,000 δραχμών. Επειδή η αγορά αυτή χαρακτηρίστηκε από τη δικηγόρο της Δημοκρατίας ως εικονική, θεώρησα σκόπιμο να διερευνήσω παραπέρα το θέμα γιατί, αν πράγματι θεωρήθηκε από τους καθ' ων η αίτηση πως ο αιτητής είναι εικονικός ιδιοκτήτης, τότε δεν θα είχε έννομο συμφέρο στην καταχώρηση της παρούσας προσφυγής. Διευκρινίστηκε όμως, στη διαδικασία που ακολούθησε, πως οι καθ' ων η αίτηση δεν αμφισβητούν την ιδιοκτησία του αιτητή στο αυτοκίνητο, αλλά ισχυρίζονται πως η όλη συναλλαγή, περιλαμβανομένου και του τιμήματος, που συμφωνήθηκε, ήταν εικονική με σκοπό την εξαπάτηση του δημοσίου, να πληρωθούν δηλαδή πολύ μειωμένοι δασμοί, αντί αυτών που οφείλονται βάσει του νόμου.

Ο αιτητής κατέθεσε ενόρκως ενώπιόν μου, όχι βέβαια για να προβώ εγώ σε οποιαδήποτε ευρήματα πάνω στο ζήτημα που προέκυψε, έργο στην αποκλειστική δικαιοδοσία των αρμοδίων διοικητικών οργάνων, αλλά για να ελεγχθεί αν η επίδικη απόφαση ήταν πράγματι μέσα στα πλαίσια

της διακριτικής ευχέρειας της διοίκησης, έχοντας υπόψη τα γεγονότα που θεώρησε ως υπαρκτά, και αμφισβητούσε ο αιτητής.

Ο αιτητής ανέφερε ότι στις 16.10.89, που τοποθετήθηκε το αυτοκίνητο στο πλοίο Vergina για να επανεξαχθεί, επιβάτες στο σκάφος ήταν ο σύζυγος της ιδιοκτήτριας και ο ίδιος. Το ταξίδι, όπως ο ίδιος είπε, είχε από κοινού προγραμματιστεί. Όταν το πλοίο έφθασε στον Πειραιά έγινε η συμφωνία αγοράς του και πλήρωσε σε μετρητά το ποσό των 1,600,000 δραχμών, χρήματα τα οποία όπως ισχυρίστηκε είχε μαζί του. Τέλος παρατήρησε πως αν εγνώριζε πως ο πληρωτέος δασμός για το αυτοκίνητο θα ανερχόταν στο ποσό των £14,871, δεν θα το αγόραζε. Σκοπεύει δε να ακυρώσει, όπως άφησε να νοηθεί, τη συμφωνία αγοράς.

Νομίζω ότι είναι περιττό να ασχοληθώ παραπέρα με τα γεγονότα, που απλώς επιβεβαιώνουν τη νομιμότητα των ενεργειών της διοίκησης.

Στο παρόν κείμενο αναφέρομαι συνεχώς σε "απόφαση" της διοίκησης, μολονότι η δικηγόρος της Δημοκρατίας σε προκαταρκτική της ένσταση εισηγείται πως δεν προσβάλλεται με την κρινόμενη προσφυγή εκτελεστή διοικητική πράξη. Το περιεχόμενο της επιστολής του Ανώτερου Τελώνη, 9.1.90 (Παράρτημα Α στην ένσταση), δεν αποτελεί, υποβάλλει, εκτελεστή διοικητική απόφαση, αλλά έχει απλώς πληροφοριακό χαρακτήρα. Στη σχετική επιστολή πληροφορείται ο αιτητής πως "θα μπορούσε" να παραλάβει το αυτοκίνητο μετά την καταβολή του δασμού και φόρων, σύμφωνα με την τιμολογιακή αξία του, όταν εισήχθη στην Κύπρο τον Αύγουστο του 1987 που έγινε δεκτή πως ήταν £9,000. Κατά συνέπεια ο πληρωτέος δασμός και φόροι είναι £14,871.16. Η δικηγόρος της Δημοκρατίας εισηγείται τέλος πως η διοικητική απόφαση, που αφορά στο ζήτημα του καθορισμού των εισαγωγικών δασμών και φόρων επιτελείται μόνο όταν τελωνιστεί το εμπόρευμα και καταβληθούν.

Συμφωνώ με τη θέση της δικηγόρου της Δημοκρατίας,

η οποία εξάλλου θεμελιώνεται στις πρόνοιες του άρθρου 161 του Νόμου 82/67, το οποίο έχει ως εξής:

5 "161(1) Εάν, πριν ή εισαχθέντα εμπορεύματα παραδοθώσιν εκ του τελωνειακού ελέγχου, αναφυή οιαδήποτε διαφορά καθ' όσον αφορά εις το εάν οφείλεται επ' αυτών οιοσδήποτε δασμός ή το ποσόν τούτου, ο εισαγωγεύς οφείλει να καταβάλη το αιτούμενον υπό του αρμοδίου λειτουργού ποσόν, δύναται όμως εντός τριών μηνών το βραδύτερον από της πληρωμής

10 (α) εάν μεν η διαφορά αφορά εις την αξίαν των εμπορευμάτων, να απαιτήση όπως το ζήτημα παραπεμφθή εις την διαιτησίαν προσώπου, διοριζομένου υπό Δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου, και μη
15 τελούντος εν τη υπηρεσία οιοσδήποτε Κυβερνητικού Τμήματος, ούτινος η απόφασις είναι τελειωτική και ανέκκλητος· ή

(β) εν πάση ετέρα περιπτώσει να υποβάλη αίτησιν
20 τω αρμοδίω δικαστηρίω δι' απόφασιν αυτού περί το ποσόν του τυχόν κατά νόμον πληρωτέου επί των εμπορευμάτων δασμού.

(2) Εάν επί τη τοιαύτη αιτήσει προς παραπομπήν της διαφοράς εις διαιτησίαν ή εκδίκασιν υπό του Δικαστηρίου, ο διαιτητής ή το δικαστήριο αποφασίση ότι ουδείς δασμός οφείλεται ή ότι οφείλεται ποσόν έλασσον του ήδη καταβληθέντος αναφορικώς προς τα εμπορεύματα, ο Διευθυντής επιστρέφει το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσόν ομού μετά τόκου επ' αυτού από της ημερομηνίας της αχρεωστήτως γενομένης πληρωμής, του ποσοστού του τόκου καθοριζομένου ωσαύτως υπό
25 του διαιτητού ή δικαστηρίου το ούτω επιστρεφόμενον ως αχρεωστήτως καταβληθέν ποσόν λαμβάνεται υπό του εισαγωγέως προς ικανοποίησιν πάσης αξιώσεως αυτού, καθ' όσον αφορά εις την εισαγωγήν των ειρημένων εμπορευμάτων και τον επ' αυτών πληρωτέον δασμόν ως και πάσαν συναφή προς την διαφοράν αποζημίωσιν ή δαπάνην, εξαιρουμένων των εξόδων της
30
35

διαιτητικής ή δικαστικής διαδικασίας.

(3) Η διαδικασία, η διέπουσα αίτησιν παραπομπής εις διαιτησίαν δυνάμει του παρόντος άρθρου, καθορίζεται υπό του διαιτητού.

Η απόφαση του διευθυντή τελωνείων, αναφορικά με τον καθορισμό των δασμών και φόρων, είναι διοικητική πράξη η οποία και προσβάλλεται με προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο. Δεν έχει συζητηθεί ενώπιόν μου, και επομένως δεν αποφασίζω, κατά πόσο και ενόψει της φύσεως της απόφασης που ανάγεται στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου, μπορεί να ισχύσουν οι διαδικασίες που προβλέπονται στο εδάφιο 1, παράγραφοι α και β, και στα εδάφια 2 και 3 του πιο πάνω άρθρου. Η σαφής όμως πρόνοια, ότι δηλαδή ο δασμός πρέπει να καταβληθεί και μετά να αμφισβητηθεί η επιβολή του ή το ύψος του, όχι μόνο εφαρμόζεται αλλά και συνάδει με τη φύση των πραγμάτων. Εάν αυτό δεν συνέβαινε, θα μπορούσε π.χ. ο οιοσδήποτε επιθυμούσε να εισάξει ένα εμπόρευμα να ζητά εκ των προτέρων απόφαση του διευθυντή των τελωνείων αναφορικά με τον πληρωτέο δασμό, ή όταν εισάξει εμπόρευμα να διαφωνεί με τον καθορισθέντα δασμό, να προσβάλλει ακολούθως την απόφαση του διευθυντή και μέχρις ότου αποφανθεί το Ανώτατο Δικαστήριο το εμπόρευμα να μένει ατελώνιστο στις αποθήκες του τελωνείου. Κάτι τέτοιο όμως θα ανέτρεπε ολοσχερώς τις εμπορικές συναλλαγές του τόπου.

Για τους πιο πάνω λόγους η "απόφαση" που προσβάλλεται στην παρούσα προσφυγή δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη. Το περιεχόμενο της επίδικης επιστολής του διευθυντή τελωνείων προς τον αιτητή είναι μόνο πληροφοριακού χαρακτήρα.

Σε συντομία θα επιληφθώ και της ουσίας της προσφυγής για να μη παραμείνουν εκκρεμή αναπάντητα ζητήματα. Ο αιτητής ισχυρίζεται πως το αυτοκίνητο εισήχθη στην Κύπρο προσωρινά για να επανεξαχθεί. Πράγματι, ο διευθυντής επέτρεψε την παράδοση του αυτοκινήτου στην κα. Κοκκίδη με προσωρινό καθεστώς χρήσεως, εφόσο δηλώ-

- 5 θηκε πως θα επανεξαγόταν στην Αγγλία. Όμως, από τα γεγονότα που επακολούθησαν, και στα οποία γίνεται εκτενής αναφορά πιο πάνω, διαπιστώθηκε πως η ιδιοκτήτρια, δεν είχε ποτέ σκοπό να το επανεξάξει, αλλά να καταδολιεύσει το δημόσιο κρατώντας το αυτοκίνητο στην Κύπρο και αναμένοντας την πληρωμή μειωμένου δασμού, που θα υπολογιζόταν βάσει της αξίας του αυτοκινήτου σε κάποιο μελλοντικό χρόνο όταν θα εδήλωνε πως αποφάσισε να το κρατήσει στην Κύπρο ή να μεταπουληθεί.
- 10 Έχοντας υπόψη τα αδιαμφισβήτητα γεγονότα, η απόφαση του διευθυντή ήταν ορθή και σύμφωνη με τις πρόνοιες του άρθρου 35 του Νόμου.

- 15 Αναφορικά με το ζήτημα της πρότασης του διευθυντή προς τον αιτητή να καταβάλει χρηματικό ποσό προστίμου, ώστε η υπόθεση του να μην προχωρήσει με ποινική διαδικασία στο Δικαστήριο, όπως έχει νομολογιακά καθιερωθεί η απόφαση αυτή δεν είναι διοικητικής φύσεως, γιατί ο αιτητής μπορεί να απορρίψει την πρόταση του διευθυντή, οπότε τα οποιαδήποτε δικαιώματα του θα διασφαλιστούν από το Δικαστήριο στην ποινική διαδικασία που ήθελε ακολουθήσει.
- 20

- 25 Η προσφυγή απορρίπτεται και ο αιτητής θα πληρώσει τα έξοδα που θα υπολογίσει ο πρωτοκολλητής σύμφωνα με κατάλογο που θα του παρουσιάσουν οι καθ' ων σε 10 ημέρες.

Προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.